

תלמודו בידו

דף קה עמוד א

יבמות

א] יבמה שרקקה בבית דין בפני היבם, או קראה "מאן יבמי" או "ככה יעשה", האם נפסלה מלהתייבם ומדוע ?

ב] האם הרקיקה היא קודם החליצה או לאחריה ?

ג] האם גידמת יכולה לחלוץ בשיניה, ומה הדין ביבמה שרקקה דם ?

ד] האם גזר דין של הקב"ה שנחתם יכול להתבטל ?

א] רקקה: נפסלה. שהואיל והיבמה רוקקת רק לאחר החליצה, חוששים שיסברו שהואיל ורקקה ודאי חלצה מקודם, ואם תתייבם יבואו להתיר חלוצה לאחים.

קראה: אינה נפסלת. שאף אם תתייבם לאחר קריאה, לא יאמרו שהחלוצה מתייבמת, אלא יאמרו שזו היתה הקריאה שקודם החליצה, ולבסוף לא חלצה.

ב] לכתחילה רוקקת אחר החליצה. ובדיעבד שרקקה קודם החליצה, אינה צריכה לרקוק פעם אחרת לאחר החליצה, שאין הסדר מעכב.

ואף אין להחמיר שתחזור לירוק, שמא יטעו לומר שהרקיקה הראשונה אינה כלום ואינה פוסלת אותה על האחים, ויתירו חלוצה לאחים.

ג] גידמת: יכולה לחלוץ בשיניה, שהרי לא נאמר "וחלצה נעלו ביד".
רקקה דם: מצצה את הדם מתוך פיה וירקה כשרה, שוראי שצחצוחי הרוק מעורבים בדם, ויריקת רוק ודבר אחר כשרה.

שתת הדם מעצמו מפיה פסולה, שאין שום צחצוח רוק מעורב בו.

ד] יש עמו שבועה: אינו מבטל, כגון השבועה שאינו מכפר "עון בית עלי בזבח ומנחה".
אך עון בית עלי מתכפר, לרבה בתלמוד תורה.

לאביי על ידי תורה וגמילות חסדים.

אין שבועה: מבטלו כשקוראים אליו בעשרת ימי תשובה. ובציבור, בכל קראנו אליו.